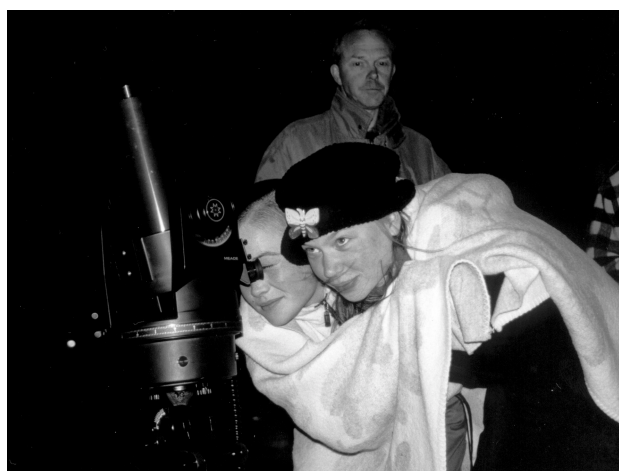

TAF i den videregående skolen

Av Thomas Jacobsson

En dag i mai 2001 fant en astrofysikkklasse på Trondheim Katedralskole ut at noe praktisk arbeid ikke ville ha skadet deres forståelse for universet. Denne klassen er imidlertid ikke noen vanlig astrofysikkklasse – undertegnede gikk i klassen, og læreren, Knut Bodsberg, er også medlem i Trondheim Astronomiske Forening. Som en oppladning til vår avsluttende eksamen i fysikk allierte vi oss med TAFs leder Birger Andresen og nyvalgt nestleder og redaktør Terje Bjerkgård, for å tilbringe en kveld under stjernene utenfor foreningens "hovedkvarter" på Lade.

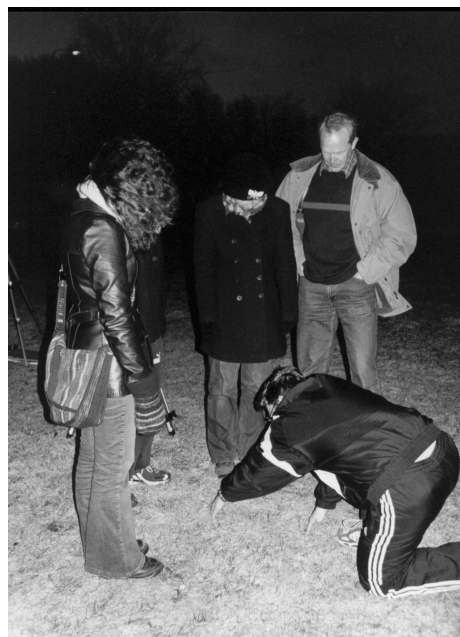
På grunn av årstiden fant vi raskt ut at det nyåpnede observatoriet ikke var aktuelt, siden mørkets frembrudd ikke ville komme før sent på natt. Da var oppgaven til Terje ganske så enkel. Han skaffet teleskop – noe han gjorde dobbelt opp... Da de flittige astrofysikkelevne kom fram til

Autronicahallen var teleskopene allerede klare; en datastyrt Meade ETX 125 samt Terjes selvbygde 60 mm reflektor, montert på noe som minnet om et fotostativ(!) Hva de andre i klassen tenkte på dette tidspunktet er neimen ikke godt å si. At de hadde sett for seg Hubble er ikke særlig sannsynlig, men to teleskoper som en kunne ha løftet på én gang var vel heller ikke hva de hadde i tankene. Uansett flokket de seg etterhvert rundt den lille (men sinnssvakt gode) ETX'en for å glo litt.

Synkrontitting.....(og Knut Bodsberg i køen).

Personlig hadde jeg bare tenkt "ja, ja" ved synet av den selvbygde dingsen som stod noen meter ved siden av ETX'en. Siden utflukten ikke ville være særlig revolusjonerende for min del (har tross alt lest astronomi mer eller mindre iherdig siden 1995), stilte jeg meg litt i bakgrunnen, og lot de øvrige interesserte få slippe til ved vidunderet. Jeg og Knut (læreren) fant oss i stedet fort til rette ved Terjes selvbygde sak, og syntes at denne var riktig så stilig. Tidligere redaktør for *Astronomi* utbrøt også for en tid tilbake, i en slags form for beundring, at "det må være den minste reflektoren jeg har sett..." Dette er forresten ikke noen merkelig reaksjon for folk som har vært i miljøet en stund, og sett endel store "jubber" av noen lysbøtter. Har du vært borti datastyrt Schmidt-Cassegrainer på alt fra åtte til 16 tommer (20 til 40 centimeter) – enkelte med avanserte, selvlagde følgesystemer – er ikke en prisgunstig kommersiell datastyrt fem-tommer så altfor spennende (sorry å måtte si det Terje, men en bra kikkert er det jo likevel).

Birger bruker grasbakken som tegnebord.